

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.21.156/2017/5. szám

A Szegedi Ítéltábla a **pártfogó ügyvéd neve (címe)** által képviselt **felperes neve(címe)** szám alatti tartózkodási helyű felperesnek – az **alperes neve(címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen személyes adatok kiadása iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2017. október 26. napján kelt 1.P.21.027/2017/26. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

A pártfogó ügyvéd díjának viselésére a felperes köteles.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A **(város neve)**-i Főügyészség NF. ... számon 2003. május 19-én emelt vádat **(személy neve)** I. rendű és a felperes II. rendű vádlottakkal szemben az 1978. évi IV. törvény 166. §-ban meghatározott, aljas indokból, különös kegyetlenséggel, több emberen, 14. életévét be nem töltött személyek sérelmére elkövetett emberölés büntette és más bűncselekmények miatt. Az eljárásban a főügyészség a felperest, mint bűnsegédet vádolta meg. Az elsőfokú eljárás során a vádat képviselő ügyész a cselekmény jogi minősítését az emberölés büntette vonatkozásában előre kiterveltire és társtettesként elkövetettire módosította. A vádmódosítást 2005. május 5-én kelt végindítványával írásban is közölte, majd az a tárgyaláson szóban a felperes jelenlétében ugyancsak elhangzott.

A **(város neve)**-i Bíróság 2005. május 5-én kihirdetett 6.B.... sorszámú ítéletével – az ügyészi vádmódosításnak megfelelően – megállapította a felperes bűnösségét. A **(város neve)**-i Ítéltábla 2005. december 13-i keltű 2.Bf.... számú ítéletével azt mindkét vádlott tekintetében azzal hagyta helyben, hogy mellőzte az emberölés büntettének minősítő körülményei közül az előre kitervelt elkövetés megállapítását. A Legfelsőbb Bíróság 2006. június 20-án Bfv.... számú végzésével az első- és másodfokú ítéleteket hatályában fenntartotta. Indokolásában kifejtette, a felperesnek lehetősége volt mindenre kiterjedő védekezést előterjeszteni. Alaptalannak találta azt az érvelést, hogy a bíróság a tényállás megállapítása során a vádon túlterjeszkedett. Kifejtette, az eljáró bíróság a módosított tényállást vette alapul, annak kereteit nem lépte túl. Utalt arra is, hogy a bűncselekmények minősítésére vonatkozó ügyészi indítvány a bíróságot nem köti.

A felperes a **(város neve)**-i Főügyészséghez intézett beadványaiban több alkalommal kérte adatok kiadását, melyre minden esetben választ kapott. Konkrét adatszolgáltatási kérdései arra irányultak, „hol, mikor, mivel került sor a felbujtásra és főleg mire terjedt ki”.

A felperes keresetében a **(város neve)**-i Főügyészség NF.... számú büntetőügyével összefüggésben adatszolgáltatásra kérte kötelezni az alperest, nevezetesen: „hol, mikor, mivel, mire kiterjedően került sor rábírásra, illetve felbujtásra.” Keresetét az információs önrendelkezési jogról és az

információ-szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info.tv.) 14. § a) pontjára és 15. § (1) bekezdésére alapította, figyelemmel a Nemzeti Adatvédelmi és Információ-szabadság Hatóság tájékoztató levelében foglaltakra.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hangsúlyozta, a felperes és jogi képviselője számos alkalommal megkereste a **(város neve)**-i Főügyészséget a perbeli büntetőüggyel összefüggésben adatkiadás céljából, melyre minden esetben megkapta a részletes tájékoztatást. Hangsúlyozta, az Info. tv. rendelkezései szerint az adatkezelőnek csak olyan adata nézve, vagy csak olyan adattal kapcsolatban áll fenn tájékoztatási kötelezettsége, mely az érintettel kapcsolatba hozható, azaz a váddal összefüggésben csak arra, hogy az ügyészség mi miatt emelt vádat és amennyiben azt módosította, miként tette. A Be. értelmében ugyanakkor – garanciális szabályként – ezt a tájékoztatást az ügyésznek már az eljárás során meg kell adnia, ahogy ennek a jelen ügyben többször eleget is tett. Az utólagos tájékoztatás értelemszerűen nem tartalmazhat más közlést, mint amit korábban megtett. A felperes beadványaiban megválaszolni kért „perdöntő eljárásjogi kérdés” egy része a vádirat és vádmódosítás tartalma, amire az ügyészség több esetben, a büntetőeljárás során választ adott, a további adatközlés azonban nem tekinthető bűnügyi személyes adatnak, illetve adatközlési kötelezettség alá tartozó bármely más adatnak sem. Kiemelte, felbujtóvá a bíróság minősítette a felperes cselekményét, így amennyiben erre vonatkozóan adata van szüksége, azt a bíróságtól kérheti.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az Info. tv. 14. § a) pontjában, valamint 15. § (1) és (4) bekezdéseiben foglaltakra hivatkozva kifejtette, az alperes adatszolgáltatási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként rámutatott, az alperesi tájékoztatások pontosan kitértek a vád tárgyává tett cselekmény megjelölésére, annak minősítésére, a cselekmény elkövetésének leírására, továbbá a felperesi magatartás ismertetésére és arra, mit jelent a vádmódosítás. Közölte ugyanakkor az alperes azt is, hogy az eljárás irataiban nem szerepel a „hol, mikor”, így erre vonatkozóan további adatot kiadni nem tud. Mivel a felperes ezt az alperesi nyilatkozatot nem tette vitássá, a bíróság azt tényként fogadta el. Arra a következtetésre jutott, hogy nincs olyan adat, melyre nézve az alperest további tájékoztatási kötelezettség terhelné, illetve amelynek kiadására vonatkozó kötelezettségének ne tett volna teljeskörűen eleget, ezért a keresetet alaptalannak ítélte.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést elsősorban annak megváltoztatása és a kereset szerinti döntés meghozatala, másodsorban hatályon kívül helyezése érdekében. Azon túl, hogy véleménye szerint az ítélet megalapozatlan, nyomatékosan hangsúlyozta, keresete arra irányul, „hol, mikor, mivel, mire terjed ki a felbujtás”. Kifogásolta, hogy a bíróság nem tisztázta, az alperes adatkezelője-e a **(város neve)**-i Bíróság 6.B.....bü. számú tárgyalási jegyzőkönyveinek, illetve a 193. számú ítélet indokolásának. Álláspontja szerint nem döntött arról sem, hogy a nevesített okiratokból az alperes a per tárgyát képező adatigénylési kérdéseket megválaszolta-e.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Továbbra is hangsúlyozta, a büntetőügyben hozott ítélet és a bírósági eljárásban készült jegyzőkönyvekben foglalt adatok kiadása nem tartozik adatkezelési körébe.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból levont jogi következtetése is helytálló, ezért ítéletét az ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján

helyes indokai szerint hagyta helyben, a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontjának alkalmazásával tárgyaláson kívül elbírálv a fellebbezést.

A pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján rendelkezett, figyelemmel a felperes teljes pervesztességére.

Az eljárás az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Az ítéletábra a fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki:

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény (Ütv.) 11. § (1) bekezdése szerint az ügyészi szervezetet a legfőbb ügyész vezeti és irányítja, az ügyészek a legfőbb ügyésznek alárendelten működnek (12. § (1) bekezdés). Az (alperes neve)az összes ügyészi szerv felettes ügyészsége, irányítja a fellebbviteli főügyészségeket és a főügyészségeket (12. § (2) és (3) bekezdés). Perbeli jogképességgel tehát csak az (alperes neve)rendelkezik, a bíróság csak az ellene benyújtott keresetet tárgyalhatja érdemben.

Az Info.tv. 3. § 9. pontja szerint adatkezelő az a természetes, vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely önállóan vagy másokkal együtt az adat kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az adatfeldolgozóval végrehajtatja. A 4. pont értelmében bünygyi személyes adat a büntetőeljárás során vagy azt megelőzően a büncselekménnyel, vagy a büntetőeljárással összefüggésben, a büntetőeljárás lefolytatására, illetve a büncselekmények felderítésére jogosult szerveknél, továbbá a büntetés-végrehajtás szervezeténél keletkezett, az érintettel kapcsolatba hozható, valamint a büntetett előéletre vonatkozó személyes adat. Ahogy azt az elsőfokú bíróság is részletesen kifejtette, az érintett kérelmére az adatkezelő tájékoztatást ad az érintett általa kezelt, illetve az általa vagy rendelkezése szerint megbízott adatfeldolgozó által feldolgozott adatairól, azok forrásáról, az adatkezelés céljáról, jogalapjáról, időtartamáról, az adatfeldolgozó nevről, címről és az adatkezeléssel összefüggő tevékenységéről, az adatvédelmi incidens körülményeiről, hatásairól és az elhárítására megtett intézkedésekről, továbbá – az érintett személyes adatainak továbbítása esetén – az adat továbbítás jogalapjáról és címzettjéről (15. § (1) bekezdés). Azt, hogy az adatkezelés a jogszabályban foglaltaknak megfelel, az adatkezelő köteles bizonyítani (22. § (2) bekezdés). Lényeges ugyanakkor, hogy az Info. tv. 14. § a) pontja, valamint 15. § (1) bekezdése szerinti személyes adat kiadását az adatkezelő szervezettől csupán feltételezések alapján nem lehet alappal igényelni.

Az elsőfokú bíróság az ügyben részletes bizonyítást folytatott le és a rendelkezésre álló iratok alapján okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a **(város neve)**-i Főügyészség a felperes részére számos alkalommal megadta az Info. tv.-nek megfelelő, bünygyi személyes adatokról szóló hiánytalan tájékoztatást. Töretlen a bírói gyakorlat atekintetben, hogy az adatkezelő eleget tesz az igénynek, ha az Info. tv.-ben rögzített tartalommal egyező tájékoztatást ad az igénylőnek (Kúria Pfv.IV.21.236/2015/8.). A **(város neve)**-i Főügyészség válaszeveleiből egyértelműen kiderül, hogy tájékoztatása kiterjedt az általa kezelt, a felperesre vonatkozó adatokra, azok forrására, céljára, jogalapjára, nevezetesen a vád tárgyává tett cselekményre, a vádemelés körülményeire, a vádmódosításra, annak bejelentésére, valamint a büntetőeljárásban a vádmódosítás közlésére, ezzel teljeskörűen eleget tett törvényi kötelezettségének.

Értelmezhetetlennek tartotta az ítéletábra a fellebbezés azon kritikáját, miszerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, az alperes adatkezelője-e a **(város neve)**-i Bíróságon keletkezett, büntetőügyben felvett jegyzőkönyveknek, illetve „ítéleti indokolásának”. Büntetőügyben a bírósági szakban az eljárásról jegyzőkönyvet kell készíteni (1998. évi XIX. törvény (Be.) 250. § (1) bekezdés), mely kimerítően tartalmazza a vallomást, a szakvéleményt, a szemle eredményét, továbbá az ügyész, a vádlott, a védő, a magánvádló, a pótmagánvádló és a magánfél indítványát (Be. 251. § (1)

bekezdés). A bíróság hozza meg ügydöntő határozatát (Be. 257. § (1) bekezdés), vagyis sem a bírósági jegyzőkönyvek, sem a bírósági határozatok nem minősülnek – nem minősülhetnek – olyan adatnak, melyre nézve az alperes önállóan meghatározhatná az adatkezelés célját, és avonatközásban döntéseket hozhatna.

Végül megjegyzi az ítéletábla: a fellebbezésben részletesen taglalt, a vád tárgyává tett cselekménnyel összefüggésben sérelmezett, a büntetőeljárás során keletkezett tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített tények jelen perben nem vizsgálhatók.

Szeged, 2018. április 23.

Dr. Kiss Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Bálint Attila s.k.
táblabíró